

Mirnik Franc-Franček

1936-2020

Moji spomini na Frančka gredo daleč nazaj, v leto 1963, ko sem kot modelarski član Aerokluba Celje, s spiskom katere letvice rabimo, prosil, da nam jih nažaga. Franček je bil v klubu zaposlen kot mizar-pilot. V mizarški delavnici se je vsako zimo po njegovi zaslugi gradilo jadralno letalo Muha-100. Mi modelarji po smo hodili in mu pomagali pri nezahtevnih delih. Po osmih letih je bila Muha končana in s ponosom je dočkala krstni let.

Imel je dovoljenja jadralnega in motornega pilota, s posebnim pooblastilo učitelja jadralnega letala. Nekaj njegovih učencev še sedaj leti v celjskem klubu. Z veseljem je opravljal sobotna in nedeljska dežurstva, ko si je Maks vzel prosto.

V tem času so bila vsa jadralna letala lesena in ob izven letaliških pristankih so jih piloti večkrat poškodovali. »Kar v Frančkovo delavnico jo dajte«, jo bo že popravil, se je pogosto slišalo. Tako se tekla leta, plastika je počasi zamenjala lesena jadralna letala. Dela je zmanjkovalo, tudi gospodarska kriza je k temu pripomogla in tako je Franček po letalski nesreči, končal za stružnico. Mizarška delavnica je dobila novo podobo. To je bil čas, ko smo si klubi z dodatnim delom zaslužili preživetje. Frančka nikoli nisem slišal, da bi se pritoževal nad pogoji dela, čeprav sva kar nekaj čas delala skupaj.

Ko je izpolnil pogoje za upokojitev, se je poslovil in odšel. Bil je zelo skromen in ponosen na oba sinova, še posebno, ker gre najstarejši po njegovih stopinjah.

Vest, da se je njegova življenjska pot končala, me je razžalostila. Zagotavljam, da bodo vsi člani zvedeli kdo je bil Franček, ki nam je popravljaj in servisiral jadralna letala.

Počivaj v miru in ko se ti pridružim, pojadrava skupaj.

Peter Karner